

VŠÍMÁLEK

Letní číslo

4. vydání

Šk. rok 2015 / 2016

Zdroj: <http://www.ireceptar.cz/zahrada/okrasna-zahrada/a-louka-rozkvete/>

VŠÍMÁLEK

Obsah:

Pranostiky
Svátek práce
Den vítězství
Den dětí
Napsali jsme
Omalovánky

Zdroj: <http://www.i-creative.cz/2007/08/22/xx/>

Časopis vydává ZŠ Žatec, Petra Bezruče 2000

Redakční rada:

Žáci 1. a 2. stupně

Grafická úprava: Mgr. Petra Nová

PRANOSTIKY

KVĚTEN

Sníh v máji - hodně trávy.
Studený máj - v stodole ráj.
Suchý březen, chladný máj - bude humno jako ráj.
Suchý březen, mokrá máj - bude humno jako ráj.
Chladno a večerní mlhy v máji, hojnost ovoce a sena dají.
Není-li květen ani příliš studený, ani mokrá, naplňuje stodoly i sudy.
V máji vlhko, chladno - bude vína na dno.
Mokrá máj - v stodole ráj.
Mokrá máj - chleba hoj.
Májová vlažička - naroste travička; májový deštiček - poroste chlebiček.
Májová kapka platí dukát.
V máji aby ani hůl pastýřova neoschla.
Deštivý květen - žiznivý říjen.
V květnu vrtel dešť a - hrstka bláta.
Májová voda vypije víno.
Večerní rosy v máji hodně sena dají.
Je-li už máj zahradníkem, není stodol milovníkem.
Když máj vláhy nedá, červen se předá.
Suchý květen - mokrá červen.
Jestli v máji neprší, červen to dovrší.
V máji hřímoty nedělají trampoty.
Když se v máji blýská, sedlák si výská.
V květnu-li hrom se ozývá, v červnu zřídka mrholívá.
Jsou-li májové hříby červivé, bude suché léto.
Roj, který se v máji rojí, za plný vůz sena stojí; ale o svatém Jáně ani za vodu džbáně.
Bujný květ - plný úl.

Zdroj: <http://www.pranostika.cz/kveten.html>

zskaznejov.webnode.cz

ČERVEN

Chladný květen, červen vlažný - je pro sýpky, sudy blažný.
Netřeba v červnu o déšť prositi, přijde, jak začne kositi.
Červen studený - sedlák krčí rameny.
Když v červnu severní větry vějí, tu se bouřky opozdělí.
Jestli červen mokrá bývá, obilí pak málo rodívá.
Pláče-li červen a neoschne žitko, v zajících, koroptvích budem mít řídko.
V červnu deštivo a chladno způsobí rok neúrodný snadno.
Červen mokrá a studený - bývají žně vždy skaženy.
Často-li se v červnu hrom ozývá, kalné léto potom přichází.
Hřímá-li v červnu, zvede se obilí.
Červen-li více sucho než mokrě bývá, urodí se hojnost dobrého vína.
Co v červnu nedá do klasu, červenec nažene v času.
Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září.
Jaký červen, takový i prosinec.
Červnové večerní hřmění - ryb a raků nadělení.
Je-li červen mírný, nebude v prosinci mráz silný.
Červen stálý - prosinec dokonalý.
Jaká parna se v červnu dostaví, tak se i prosincové mraky postaví.
Červen červený jako z růže květ

Zdroj: <http://www.pranostika.cz/cerven.html>

Zdroj: abecedazahrady.dama.cz

SVÁTEK PRÁCE

Svátek práce – 1. máj

Svátek práce, neboli 1. máj má mnoho z nás spojen se socialistickou stranou bývalého režimu. Historie vzniku tohoto svátku však sahá až do roku 1890. O rok dříve byl právě Svátek práce vyhlášen jako oslava na paměť vypuknutí stávky Chicagských dělníků, takže původ tohoto svátku sahá do USA. V Českých zemích se Svátek práce - první máj slaví od roku 1890 a první oslavy se konaly na Střeleckém ostrově v Praze. V naší zemi právě v období socialismu byl první máj velmi populární, byly organizovány bohaté průvody městy, doplněné o tribunální přednesy čelních představitelů strany. V průvodu byly zastoupeny jak děti ze škol, tak podniky a různé organizace, např. Červený kříž apod. V porevolučních dobách, tj. po roku 1989 se oslavy prvního máje hromadně nekonají, ale obvykle je využívají politické strany ke svému zviditelnění.

Samozřejmě nesmíme zapomenout, že 1. Máj není pouze svátek práce, ale i čas pro páry, jakožto 1. máj, lásky čas.

Vznik

Dne 1. května 1886 proběhla pod vedením odborů a anarchistů celodenní stávka vyhlášená anarchistickým deníkem „The Alarm“, usilující o osmihodinovou pracovní dobu bez ztráty peněz. Celkově stávkovalo asi 300 000 dělníků. 3. května proběhlo v Chicagu shromáždění, při kterém došlo ke střetu demonstrantů s pořádkovými silami, při kterém přišlo o život několik stávkujících v důsledku policejní palby.

4. května zemřelo několik lidí při demonstraci na Haymarket Square kvůli výbuchu bomby, za což byli obviněni a následně (avšak bez důkazů) odsouzeni k smrti anarchisté August Spies, Albert Parsons, Adolph Fisher, George Engel a Louis Lingg. První čtyři jmenovaní byli popraveni 11. listopadu 1887, Louis Lingg spáchal sebevraždu již den předtím.[1] Poprvé se Svátek práce celostátně (USA) slavil 1. května 1888, kdy probíhaly celý den stávky a demonstrace na památku dva roky starých událostí. O rok později přijala II. internacionála na návrh francouzských socialistů 1. květen (nebo též 1. máj) za oficiální svátek práce. Postupně se k oslavě tohoto svátku přidávaly další politické proudy, jako například nacismus (i když ještě roku 1922 trval Adolf Hitler na zákazu tohoto „marxisticko-anarchistického výmyslu“) nebo třeba katolická církev, která jej roku 1955 zasvětila sv. Josefu dělníkovi.

Svátek práce v České republice

V roce 2006 v Praze na Letenské pláni se každoročně na 1. května konala tradiční oslava Svátku práce pořádaná a hojně navštěvovaná komunisty a jejich sympatizanty. V roce 2006 se zde poprvé v tuto dobu konala jiná akce. Aby zabránila setkání komunistů, místo si předem zamluvila Konfederace politických vězňů na akci s názvem První máj bez komunistů. KSČM ale oslavila 1. máj u Křižíkovy fontány a jiné strany na jiných místech Prahy a dalších měst. Mezi další pořadatele prvomájových setkání patří Česká strana sociálně demokratická snažící se navazovat na někdejší svobodné socialistické hnutí. V roce 2006 vyšli do ulic i aktivisté Národního odporu, kteří se střetli s anarchistickou Antifašistickou akcí.

Roku 2009 se v Praze se na Střeleckém ostrově sešlo více než 100 anarchistů a následně se vydali na pochod na Palackého náměstí. Na Žofíně se v počtu 500 osob sešla ČSSD, na Petříně v počtu 300 osob ODS. V Brně se sešlo kolem tisícovky příslušníků Dělnické strany.

Socialistický průvod na 1. Máj.

Zdroj: <http://svatky.centrum.cz/svatky/statni-svatky/svatek-prace-3/>
https://cs.wikipedia.org/wiki/Sv%C3%A1tek_pr%C3%A1ce

DEN VÍTĚZSTVÍ

8. květen je jedna z hlavních událostí historie nejen ČR, ale i Evropy. Právě 8. května 1945 kdy vstoupila v platnost bezpodmínečná kapitulace Německa – přesně ve 23:01h středoevropského času. Podle moskevského času to byla jedna minuta po půlnoci a tak, bývalé země Sovětského svazu tento svátek slaví 9. května.

7. května byl podepsán první akt kapitulace v Remeši a 8. května na požadavek Sovětského svazu byla opakována v Berlíně.

Pražské povstání

Vše začalo 1. května, kdy začali vznikat místní povstání a nepokoje v několika městech (Přerov, Nymburk, Jilemnice, Semily, Železný brod).

5. května což je jeden z významných dnů, kdy se český lid vzepřel. Povstalci obsadili Český rozhlas, kde se konečně vysílalo v češtině. V následujících dnech bylo v pražských ulicích až 1600 barikád a tohoto povstání se zúčastnilo desetitisíce Pražanů. K povstalcům se přidávají "Vlasovci".

Zdroj:

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/1455273-den-vitezstvi-v-evrope-skoncila-druha-svetova-valka>

<http://easymagazine.cz/clanky/prazske-povstani-nejen-stance-metra>

Kristina Volfová, 9.A

DEN DĚTÍ

Historie tohoto svátku sahá do 50 let 20. století. V Čechách se poprvé Den dětí slavil v roce 1952. Myšlenka vymezit pro děti jejich den vznikla na Světové konferenci pro blaho dětí (World Conference for the Wellbeing of Children) v Ženevě, ve Švýcarsku ještě v roce 1925. Na této konferenci zástupci 54 zemí schválili deklaraci, která se zabývala chudobou, dětskou prací, vzděláním a dalšími otázkami týkajícími se dětí na celém světě. Po konferenci několik vlád zavedlo ve svých zemích takový den, s cílem udělat dětem radost a zároveň poukázat na problémy týkající se dětí ve světě, na jejich práva a potřeby. Později v roce 1949 tuto myšlenku ve světě podpořili i Mezinárodní demokratická federace žen, Mezinárodní odborové sdružení učitelů, Světová federace demokratické mládeže. Není zcela jasné, proč byl vybrán právě 1. červen jako MDD. Nicméně toto datum je na světě nejoblíbenější, slaví se ve více než 21 zemích světa. Úplně poprvé ve světě byl Den dětí 1. června oslavován v San Francisku ve zmiňovaném roce 1925.

Zdroj: www.mlp.cz

Alena Brdičková, 9.A

NAPSALI JSME

Petrův průšvih

Petr pomalu překročil prašný práh. Prohlédl pokoj, prkennou podlahu plnou prachu, pavučin. Popošel po prkenné podlaze, po pustém prázdném pokoji. Prasklo! Plápolající plamínek pohlcuje paličku pochodně. Prskala, prskala. Pak plamínek pohasl. Prskání přestalo. Petr potřeboval pryč. Prohlížel pokoj, poslouchal prostředí. Poslouchal pláč. Pátral po příčině pláče. Prošel pokoj, postel - polštář, peřinu, pak pohlédl. Překrásná, pobledlá, propracovaná, porcelánová panenka plakala pro polekaného Petra. Petr poodešel, protože panenka příšerně prohlížela Petra. Pořád plakala. Petr pomyslel - Potřebuje pomoc-. Pomalu přistoupil. Podcenil případ porcelánové panenky. Prohnaná panenka přitáhla Petra. Petr pochopil, pozorně poslouchal, pomalu polekaně přitakával. Pocítil preveliké, přestrašné pochybnosti. Překrásná pobledlá porcelánová panenka projela Petra pobaveným, pohrdavým, prohnaným pohledem. Pokřivila pusou. Poukázala Petrovi pošklebek. Petr potřebuje pryč. Potřebuje pomoc. Pochopitelně pozdě. Pobledlá porcelánová panenka pronesla příšernou předpověď. Pak Petra proklela. Plačící Petr padl. Petrovi přátelé pohřešují Petra.

Kristina Volfová, 9.A

V pohádce...

Jednou večer se šla Lili podívat na půdu. Tam našla starou knihu pohádek. Otevřela jí a začala číst: „ Byla jednou...“. V tu chvíli se jako kouzlem přenesla do pohádky. Ocitla se na louce, kde se pásala malá ovečka. Ta když Lili viděla, hned za ní přiběhla. Lili jí pohládila a ovečka promluvila: „ Ahoj, já jsem Vlnka.“ Lili se hrozně lekla, protože netušila, že by ovce mohla mluvit. „ Ty mluvíš?“ zeptala se Lili. „ Jo, co je na tom?“ „ Nic, jen mi to přijde zvláštní.“ „ A kde jsi se tu vzala?“ zeptala se Vlnka. Lili odpověděla: „ Ani nevím, jako kouzlem.“ Pak jí Vlnka pozvala, ať jde s ní do její vesnice. Lili chtěla a tak šly.

Cesta do vesnice byla celkem dlouhá. Nejdřív musely přejít kamenný most. Pak šly kolem hradní věže, kde našly na zemi kouzelnickou hůlku. Vzaly ji s sebou a pokračovaly v cestě. Po hodině konečně přišly do vesnice. Zastavily se na návsi u maličké fontány. A jak tam tak stály, přiběhla k nim dívka a řekla: „ Ahoj, já jsem Niki, ty jsi našla mou Vlnku? Hledám ji už celý den. Kde byla?“ „ Já jsem Lili a Vlnku jsem potkala na louce. Ona mě vzala s sebou k vám do vesnice.“ „ Super! Pojd', já tě provedu.“ odpověděla Niki. Děkuji, podívám se ráda.“ Svou prohlídku začaly na okraji vesnice u hradu. Najednou si Niki všimla, že na obloze letí nějaké světlo. „ To bude asi padající hvězda nebo kometa.“ řekla Lili. Když hvězda dopadla na zem, tak se na obloze objevila duha. „ Co kdyby jsme došly na konec duhy a našly poklad?“ navrhla Lili. „ Super nápad!“ odpověděla Niki. Nevěděly ale kudy jít. Pak se ale Lili v kapse rozsvítila ta hůlka, co jí našla u věže. Hůlka je vedla správným směrem k duze.

Když došly až na její konec ,našly pod ní truhlu. Chtěly jí otevřít, ale byla zamčená. Nevěděly, co udělat, tak Lili řekla: „, Moc bych si přála mít ten klíč...“ najednou se znovu hůlka rozsvítila a před nimi se objevil klíč. Lili ho hned vzala a odemkla zámek, otevřela truhlu a uviděla v ní...

Najednou se Lili vzbudila, zjistila, že při čtení usnula a to všechno byl jenom sen. A jestli vám je líto, že nevíte, co v truhle bylo, tak vám nezbyvá nic jiného, než si zajít dnes večer na půdu.

Pavla Lešková, 7.A

Výlet do minulosti

Mám rád knihy a historii. Někdy večer před spaním, když nemůžu usnout, počítám ovečky nebo si představuju, jaké by to bylo mít kouzelnickou hůlku a dostat se s ní třeba do 14. století.

Aspoň na chvíli bych chtěl dobýt hrad, kde by žila princezna ve vysoké věži, v malé místnosti bez klíče a já bych se k ní musel dostat přes padací most.

Večer, když by všichni spali, na cestu by mi svítily jen hvězdy, a já po laně šplhal až k ní a vysvobodil ji.

Potom bych jí odvezl domů, kde by nám její král a královna vystrojili svatbu na nádherném hradě. Obřad by byl u tryskající fontány a kolem nás by se rozprostírala ta nejbarevnější duha.

Michal Tučák, 7.B

Kouzelná kniha

Byla jednou jedna chaloupka, dříve v ní bydlela strašně zapomnětlivá čarodějnice Netopýrka. A protože to byla popleta zapomnětlivá, nechala tam kouzelnou knihu a hůlku.

Jednou, když si hrály dvě malé princezny na louce u lesa, zabloudily až k chaloupce. Divily se, kdo tu asi bydlí? Prozkoumávaly opuštěnou chaloupku, až našly hůlku s knihou. Myslely si, že je to kniha básniček, a tak si z ní začaly číst. Jedna z princezen četla, druhá si hrála s hůlkou. A co se nestalo. Proměnily jednu květinu v ovečku. Strašně se lekly, tak utíkaly domů na hrad, přes starý kamenný most a schovaly se ve věži. Raději se zamkly velkým klíčem na deset západů.

Čarodějnice Netopýrka všechno viděla ve své křišťálové kouli. A protože byla hodná, nastartovala své nejnovější koště a letěla princeznám poradit. Řekla jim, že to nebyla kniha básniček, ale knížka plná kouzel. Chtěla knihu zpět, protože v špatných rukách by se mohla

objevit zlá kometa, která by zničila celý svět, všechny fontány ve městech, hrady, vesnice, žádná duha by se nikdy neobjevila.

Princezny Netopýrce vrátily kouzelnou knihu i s hůlkou. Netopýrka měla obrovskou radost a za odměnu jim vyčarovala knihu básniček, kterou si princezny velmi oblíbily a každý večer si ji před spaním čtou.

Barbora Nová, 3.A

Neposlušní beránci

Jednou žila, byla jedna malinká holčička jménem Olívie. Olívie si moc ráda hrála s knížkou. Byla velmi zlobivá, protože knížky shazovala z políček, představovala si, že to jsou draci a házela je na zem.

Jednoho dne přijel do města kouzelník a Olívie se šla podívat na jeho představení, šla do zákulisí a vzala mu kouzelnou hůlku. Vrátila se domů a všechny knížky proměnila v beránky. Všichni beránci se rozutekli. Běželi kolem lesa na pastvu. A za nimi běžela Olívie. Potkala čarodějnici, která bydlela ve věži. Před věží byl most a ve vodě pod mostem byl klíč. Čarodějnice zakřičela: „Odemkni mi, prosím! Je zamčeno na pět západů.“ Čarodějnice poprosila Olívii, aby klíč vylovila. Řekla, že dostane za to odměnu. Olívie rychle zaběhla domů pro rybářský prut a klíč vylovila. Přišla ke dveřím věže a odemkla. Dveře udělaly cvak. Čarodějnice se radovala z vysvobození a vyčarovala fontánu, duhu a kometu.

Olívie a čarodějnice běžely za beránky a zahrnaly je domů a proměnily je zpátky na knížky. Olívie vrátila kouzelnou hůlku kouzelníkovi a slíbila, že nikdy nebude zlobit. Kouzelník společně s čarodějnici opět vyčarovali duhu na znamení slibu.

Vladimír Nový, 3.A

OMALOVÁNKY

